

BURÁNY NÁNDOR

KÉT OTTHONOM VAN

*Az egyik bizalmasan meleg,
kényelmesen megszokott zárt odú,
a másik idegen, hideg,
a másik szokatlan szemekkel
ijesztő ismeretlenül figyel.
Két otthonom van.*

Néha nem tudom, melyik az enyém.

Két otthonom van:

az egyik az álom, a másik a kenyér.

Az egyik nem bánt, s nem ígér,

a másik néha belémharap,

hogyan lássam, milyen messze a cél.

Két otthonom van:

az egyik lusta bőröm, én vagyok,

a másik dobna már magáról,

hogyan csontjára izmosítsa a holnapot.

Két otthonom van,

s nem tudom, melyik az enyém.

Az egyik bánt, a másik védve véd.

az egyik, érzem, szeret,

de a másikért adnék egy életet...

BURÁNY NÁNDOR

BETÖRT ABLAKOK

*Egy nyáron összeütköztek bennem a búzaföldek,
és az asztagok helyén
lelőkték egymást a vágányról
a ruhájukat kinőtt bérpaloták,
s ahogy a veszély kezdődő viharában fázni kezdtem,
észrevettem, hogy
gondolataim sok ablaka betört,
mikor összeütköztek bennem a búzaföldek,*

s az akaratok mozdonyait roncsokra törve,
az összeütközés füstjénél
melegedtek
a fényes rakétagépek
szememben hagyott hangulatai.
Egy nyáron, mikor
összeütköztek bennem a búzaföldek,
amint mozdulni akartam,
éreztem a nagy légüres hiányt,
de a történetek hevében még nem tudtam,
én mentem,
vagy engem hagyott itt tegnapi magam...

